Quelle: https://manuscripta.at/?ID=128
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

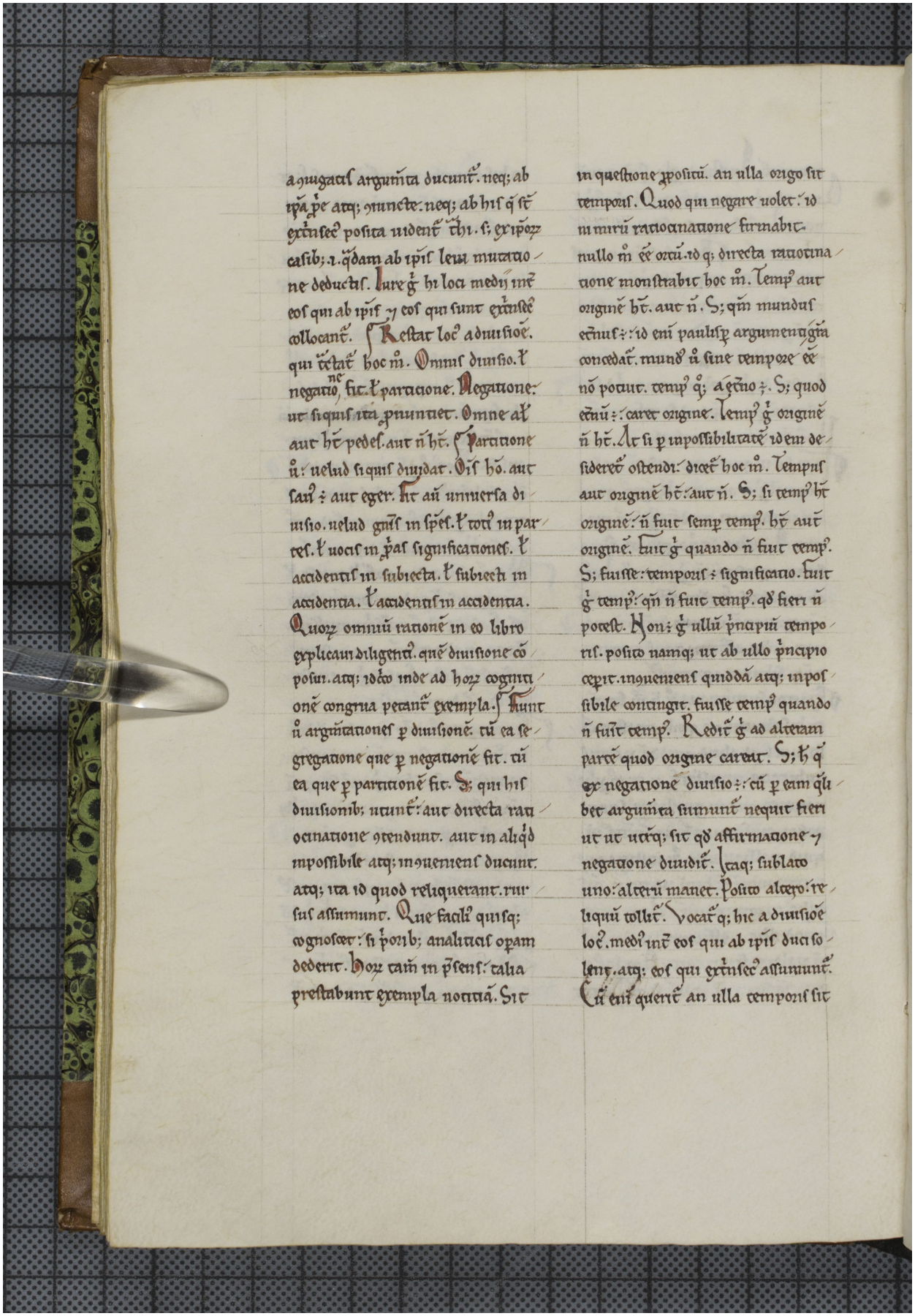

aggregatis argumenta ducunt. neq; ab
rpa pe atq; gnuncte. neq; ab his q̃ st
extrinsece posita uident. thi. s; ex ipor
casib; i. q̃dam ab ipis leui mutatio
ne deducts. Iure g hi loci medij inter
eos qui ab ipis ⁊ eos qui sunt extrinsece
collocant. ¶ Restat loc adiuisioe.
qui tetat hoc m. Omnis diuisio. t
negatione, fit. t partione. Negatione.
ut siquis ita pnuntiet. Omne at
aut bt pedes. aut n bt. ¶ Partione
u: uelud si quis diuidat. Ois ho. aut
sau ÷ aut eger. Fit au uniuersa di
uisio. uelud gnis in spes. t tota in par
tes. t uocis in pas significationes. t
accidentis in subiecta. t subiecti in
accidentia. t accidentis in accidentia.
Quor omniu ratione in eo libro
explicaui diligenti. que diuisione co
posui. atq; ideo inde ad hor cognitio
ne congrua petant exempla. ¶ Fiunt
u argmtationes p diuisione. tu ea se
gregatione que p negatione fit. tu
ea que p partione fit. S; qui his
diuisionib; utunt: aut directa ratio
cinatione ostendunt. aut in aliqd
impossibile atq; inconuenient ducunt.
atq; ita id quod reliquerant. rur
sus assumunt. Que facili quisq;
cognoscet: si ponib; analitics opam
dederit. Hor tam in psens: talia
prestabunt exempla notiua. Sit
in questione ppositu. an ulla origo sit
temporis. Quod qui negare uolet: id
mirtu ratiocinatione firmabit.
nullo m ee ortu. id q; directa ratiocina
tione monstrabit hoc m. Temp aut
origine bt. aut n. S; qm mundus
etnus ÷: id enim paulisp argumentatio
concedat. mund u sine tempore ee
no potuit. temp q; a eno ÷. S; quod
etnu ÷: caret origine. Temp g origine
n bt. Ar si p impossibilitate id em de
sideret ostendi: dicet hoc m. Tempus
aut origine bt: aut n. S; si temp bt
origine: u fuit semp temp. bt aut
origine. Fuit g quando n fuit temp.
S; fuisse: temporis ÷ significatio. fuit
g temp: qm n fuit temp. qd fieri n
potest. Non ÷ g ullu pnapiu tempo
ris. posito namq; ut ab ullo pncipio
cepit. inconuenient quidda atq; impos
sibile contingit. fuisse temp quando
n fuit temp. Redit g ad alteram
partem quod origine careat. S; t q
ex negatione diuisio ÷: cu p eam qli
bet argmta sumunt nequit fieri
ut ut utq; sit qd affirmatione ⁊
negatione diuidit. Itaq; sublato
uno: alterum manet. Posito altero: re
liquu tollit. Vocat q; hic a diuisioe
loc. medi inter eos qui ab ipis duci so
lent. atq; eos qui extrinsece assumunt.
Cu enim querit an ulla temporis sit